ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mladé Boleslavi rozhodl samosoudcem Mgr. Štěpánem Hlavičkou v hlavním líčení konaném dne 27. února 2026 v Mladé Boleslavi

takto:

Obžalovaný

[redacted]

narozen [redacted], trvale bytem [redacted], osoba samostatně výdělečně činná

je vinen, že

v přesně nejištěné době, nejméně od září 2019 do března 2024, v místech jejich společného obydlí nejprve v bytě na adrese [redacted], posléze v domě na adrese [redacted], okres Mladá Boleslav, ale i jinde, měl trvale hrubě jednat a zle nakládat se svou již bývalou družkou [redacted] tím způsobem, že jí měl dne 20. 9. 2019 po slovní rozepři ohledně jeho užívání marihuany fyzicky napadnout v bytě, kde jí chytl za vlasy za které jí táhl do koupelny, kde jí jednou rukou sprchoval hlavu, druhou jí držel za tvář, což vedlo k rozkousnutí dásně, dále jí chytl hlavu, s kterou jí drhl o samotnou vanu, čímž jí dále způsobil zranění za uchem, též jí měl opět po slovní rozepři týkající se stejného důvodu napadnout dne 2. 10. 2019, kdy jí chytl v obývacím pokoji za hlavu a posléze jí měl vyhnout nosní přepážku, již v domě dne 14. 10. 2019 po slovní rozepři opět ohledně jeho užívání marihuany ji fyzicky napadnul tím způsobem, že jí povalil na zem, zalehl ji, čímž jí zhmoždil hrudník, též došlo k zranění jejího prstu na noze, dále dne 14. 12. 2019 ji měl při cestě z Mladé Boleslavi do Prahy, po slovní rozepři, chytnout pravou rukou v zátylku hlavy a touto jí několikrát praštit o palubní desku, dne 21. 1. 2020 kvůli předchozí rozepři ohledně jejího umírajícího kocoura, v době, kdy seděla na gauči, této bránil odejít a přimáčkl ji k tomuto s takovou razancí, že jí prasklo osmé žebro, což dále doprovázelo

vyčítání, že si za vše může sama, též byla napadena i v době těhotenství v měsíci červnu 2021, též v září 2021 v garáži domu, kdy do ní strčil, a to v době již pokročilého stádia těhotenství, dne 20. 10. 2023 jí dal za přítomnosti nezletilé dcery [redacted] facku za to, že si dala pantofle vedle botníků, kdy je nesrovnala, dne 26. 10. 2023 jí před cestou na Slovenskou republiku povalil na zem, dne 29. 10. 2023 při cestě domů ze Slovenské republiky jí ve vozidle praštil pěstí pravé ruky do stehna, což jí způsobilo modřinu, v lednu 2024 po rozepři ohledně klíče k vozidlu se uzamkla v koupelně domu, kam vnikl za pomoci kuchyňského nože, kde jí posléze napadl a když utíkala po schodišti, tak jí strhl na schody, přičemž poškozená byla obdobnými způsoby napadena opakovaně nejméně v dalších deseti případech, byly jí způsobeny podlitiny a modřiny, též ji často vyhrožoval, že ho bude poslouchat, jinak skončí špatně zakopaná spolu s celou rodinou na zahradě vedle jejího kocoura, též jí říkal, že by byl nejradši kdyby zmizela rodina její sestry, že je špína a špindíra, je nepořádná, říkal jí, že to všichni vidí, jaká je, urážel ji, že musela v minulosti zcela jistě docházet na psychiatrii, též že se nediví, že ji bývalý manžel opustil, shazoval ji rovněž v souvislosti s výchovou dcery, vybíjel si na ní svou pracovní frustraci, jemu svěřené důvěrnosti, chtěl použít proti ní, ponižoval ji a říkal, že pokud se někomu svěří, že ji potopí a zničí, čímž u [redacted], v reakci na dlouhodobé psychické a fyzické násilí vznikly příznaky posttraumatické stresové poruchy, která přispěla ke zhoršení duševního zdraví a ovlivnění jejího psychosociálního fungování, včetně interpersonálních vztahů, sociální izolace, problémů v práci, ve vztahu s vlastní dcerou, přičemž symptomy posttraumatické stresové poruchy zahrnují vzpomínky na traumatické zážitky, noční můry, úzkost, vyhýbavé chování a hypervigilanci, což se projevuje v obtížích při vykonávání práce, v interpersonálních vztazích, v omezené schopnosti se sociálně projevovat, narušení jejího vztahu k vlastní osobě, ke zvýšené podrážděnosti, k potížím při zpracování stresu a též k hlubokému narušení sebehodnocení a postojů k sobě samé

tedy

týral osobu blízkou a páchal takový čin po delší dobu

čímž spáchal

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku ve znění účinném do 31.12.2025

a odsuzuje se

podle § 199 odst. 2 trestního zákoníku **k trestu odnětí svobody v trvání 30** (třiceti) **měsíců.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku **se výkon uloženého trestu odnětí svobody podmíněně odkládá** na **zkušební dobu v trvání 3** (tří) **let.**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu **je obžalovaný povinen zaplatit na náhradě nemajetkové újmy**

- **poškozené** [redacted], bytem [redacted], **částku** ve výši **250 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení** ve výši 11,50 % ročně z částky 250 000 Kč od 14.1.2026 do zaplacení.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu **se poškozená**

[redacted]

odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Po provedeném hlavním líčení vzal soud za prokázaný skutkový stav uvedený ve výroku tohoto rozsudku.

2. Obžalovaný v rámci hlavního líčení vypověděl, že se necítí vinen a že většina skutků popsaných v obžalobě se nestala způsobem, jak jej uvádí poškozená. Připustil, že jejich vztah byl dlouhodobě konfliktní, plný hádek a vzájemně vyhrocené komunikace, nicméně odmítl, že by poškozenou systematicky nebo úmyslně fyzicky napadal. K incidentu z 20. září 2019, který se týká napadení poškozené v bytě a koupelně uvedl, že poškozenou nesprchoval s úmyslem ublížit, ale snažil se ji „probrat" poté, co si vzala Lexaurin v kombinaci s alkoholem (tequila). Poškozená mu během hádky vylila vodu na hlavu, situace gradovala a on ji chytil zezadu za hlavu a odvedl do sprchy, kde jí opláchl hlavu studenou vodou. Popřel, že by ji tahal za vlasy, držel za tvář či drhl o vanu. Připustil však, že z drobného kontaktu mohla vzniku modřina za uchem. K vyhnutí nosní přepážky uvedl, že o takové události neví a že obžalobou popisovaný útok se nestal. Co se týká zalehnutí poškozené a zlomení žeber v říjnu 2019, tak uvedl, že konflikt proběhl, avšak v úplně jiné podobě, než popisuje obžaloba. S poškozenou se přetahovali o dveře, protože on chtěl odejít a poškozená mu bránila. Dveře nakonec přibouchl, poškozená upadla a ocitla se na zemi. Nešlo však o úmyslný útok, ale o nešťastnou náhodu. Zalehnutí poškozené popírá. Pokud jde o zranění prstu na noze poškozené, tak toto si nevybavuje. K hádce v autě v prosinci 2019 uvedl, že s poškozenou se při jízdě autem pohádali kvůli maličkostem, poškozená se během jízdy odpoutala, pokoušela se vyskočit z auta, sahala na ruční brzdu i do řízení, a tím ohrožovala bezpečnost svou, jeho i ostatních účastníků silničního provozu. Dále připustil, že poškozenou při tom udeřil několikrát do levé paže, a to proto, aby zabránil jejímu nebezpečnému chování. Jakékoli údery do obličeje či palubní desky popírá. Obžalobou popisovaný útok v lednu 2020, při kterém mělo poškozené prasknout žebro, si nevybavuje. Hádky kvůli kocourovi ale byly v domácnosti časté. Při konfliktech mezi ním a poškozenou pak mohlo dojít k fyzickému kontaktu, nikoli však k úmyslnému zhmoždění či zlomení žebra. K útokům na poškozenou v době jejího těhotenství uvedl, že poškozenou nikdy neuhodil do břicha, ani ji nenapadl způsobem, který by ohrozil jejich nenarozené dítě. Připustil, že v garáži mohl poškozenou odstrčit či rukou odsunout, když se snažil odejít a poškozená mu bránila. Popřel však, že by poškozená spadla v důsledku jeho útoku. K napadení v říjnu 2023 uvedl, že není pravda, že by poškozené dal facku kvůli nesrovnaným pantoflím. V průběhu celého jejich soužití poškozené několikrát facku dal, bylo to ale v situacích, kdy se k němu sama poškozená chovala agresivně (kopala ho, bouchala). Šlo o ojedinělé momenty a reakci na bezprostřední konflikt. Pokud jde o cestu na Slovensko, tak připouští, že poškozené chytil ruce, když se ho pokusila uhodit, není ale pravda, že by ji srazil na zem. Při cestě zpět ze Slovenska pak na něj poškozená opakovaně křičela a on ji pod tlakem situace udeřil jednou do stehna, protože potřeboval, aby během nebezpečné jízdy přestala křičet. Nechtěl jí při tom nijak ublížit a ani nešlo o silný úder. Co se týká incidentu v koupelně v lednu 2024, tak poškozená před ním utekla na toaletu s klíčky od auta, které potřeboval k oškrábání vozidla. Je pravda, že on potom pomocí příborového nože odemkl dveře do koupelny, poškozené se ale nedotkl a když ona pak spadla sama, když utíkala. Není pravda, že by ji na schody strhl on. Jeho jediná snaha byla vzít si klíče od auta. Při tom mezi nimi mohlo dojít k drobnému kontaktu. Pokud jde o verbální útoky, tak obžalovaný popřel, že by poškozené vyhrožoval smrtí či zakopáním na zahradě. V afektu při hádkách ale mohl pronést ostřejší výroky, které byly přehnané a za které se poškozené omluvil. Urážky však byly oboustranné a poškozená po něm často také křičela. Rovněž jej i fyzicky napadala (kopání, sahání do řízení, tahání za ruce). Dále uvedl, že pokud jde o modřiny u poškozené, tak poškozená měla k jejich vzniku vrozené sklony a modřiny se jí dělaly i při běžných činnostech. Některé modřiny pak mohly vzniknout i při jejich vzájemném přetahování, nebylo to ale proto, že by poškozenou udeřil. Vztah s poškozenou byl vysoce konfliktní, s psychickou zátěží na obou stranách. Úmyslné, opakované či brutální fyzické napadání, jak je popsáno v obžalobě však jednoznačně odmítá. Mnohé situace byly poškozenou dezinterpretovány.

3. Poškozená v rámci hlavního líčení uvedla, že vztah s obžalovaným se od roku 2017 postupně proměnil ve střídání cyklů klidu a fyzického i psychického násilí. Po sestěhování v roce 2018 se mezi nimi začaly objevovat časté konflikty, a to zejména kvůli marihuaně, kterou obžalovaný pravidelně užíval, a dále kvůli jejímu kocourovi, kterého obžalovaný omezoval, a hrubě s ním zacházel. Od roku 2019 pak začalo docházet k opakovanému fyzickému násilí. K incidentu ve vaně na podzim roku 2019 uvedla, že obžalovaný ji po hádce táhl za vlasy z ložnice přes chodbu do koupelny, kde jí strčil hlavu do vany, drhnul jí obličejem o vanu a pouštěl na ni studenou vodu. Během útoku jí drhnul hlavou o vanu a u toho ji sprchoval studenou vodou. Rukou jí při tom svíral tváře tak silně, že je měla rozdrásané. Útok mohl trval několik vteřin, ale jí to přišlo velmi dlouhé. Dále měla po útoku poškrábaná záda a holeně. Druhý den si pak všimla, že jí způsobil i hematom za uchem, který si následně jako lékařka spojila s rizikem zlomeniny báze lební. Ošetření však nevyhledala. Dále si vybavila, že před stěhováním do domu v roce 2019 ji obžalovaný v obývacím pokoji po hádce udeřil takovou silou, že jí způsobil vychýlení nosní přepážky. Když zranění konzultovala s lékařem, tak jí bylo sděleno, že se to neoperuje a ona to tedy nechala být. Po přestěhování do rodinného domu v Michalovicích v říjnu 2019 násilí pokračovalo. Při další hádce ji obžalovaný povalil na zem, zaklekl ji a silou jí tlačil na hrudník, čímž jí způsobil zhmoždění žeber a poranění prstu na noze. Bolestivý hrbolek na žebrech se jí nehojil několik týdnů, žebra ji bolela a ona nakonec vyhledala lékaře v Pírkově sanatoriu a nechala si tam udělat rentgen, aby se o zranění nedozvěděli kolegové v její nemocnici. Fyzické útoky se nadále opakovaly. V prosinci 2019 jí během cesty autem, kdy ona ze zoufalství z neustálých nadávek sáhla do řízení na ruční brzdu, ji obžalovaný chytil za hlavu a několikrát s ní udeřil o palubní desku. V lednu 2020 ji pak během hádky týkající se jejího umírajícího kocoura obžalovaný hrubě přimáčkl na gauč s takovou intenzitou, že jí zlomil žebro, přičemž ona slyšela a cítila křupnutí. Násilí se nezastavilo ani v době, kdy byla těhotná; v roce 2021 jí dal obžalovaný facku a také do ní v garáži úmyslně vrazil a udeřil ji předloktím do břicha. Následně se bála o jejich nenarozené dítě a kontaktovala lékaře. Další fyzické útoky byly v říjnu 2023, kdy jí obžalovaný kvůli nesrovnaným pantoflím v předsíni dal facku a povalil ji na zem za přítomnosti jejich dcery. Dcera byla svědkem několika takových situací. O několik dní později ji pak obžalovaný při cestě ze Slovenska udeřil pěstí do stehna a udělal jí výraznou modřinu. Poslední vážný incident před rozchodem se odehrál v lednu 2024, kdy se po sporu o klíče od auta před obžalovaným zamkla v koupelně. Obžalovaný si následně dveře do koupelny otevřel nožem, přirazil ji na topení a chytil pod krkem, a když se mu vysmekla, tak ji poté strhl na schodiště, kde upadla. Dále uvedla, že fyzická bolest byla často zastíněna dlouhodobým psychickým nátlakem. Obžalovaný ji soustavně ponižoval před rodinou, známými i úplně cizími lidmi, například ji označoval za „špindíru" a kritizoval její pořádek v domácnosti i výchovu dcery. Rovněž jí vyhrožoval, že ji i celou její rodinu „zakope vedle kocoura", nebo že jí odebere dceru. Obžalovaný na ni útočil také přes její profesní postavení, když jí hrozil, že ji očerní u lékařské komory a zařídí, aby přišla o licenci. Po rozchodu v únoru 2024 pak obžalovaný pokračoval v nátlaku prostřednictvím intenzivních zpráv, sporů o předávání dcery, incidentu s routerem a stížností na výkon její profese. Dále popsala i zmizení dokumentů z domácnosti. Jednání obžalovaného na ni mělo významné dopady. Výrazně zhubla na 44 kilogramů, začala trpět úzkostmi, nespavostí, pocity viny a nočními můrami. Po rozchodu v únoru 2024 musela vyhledat odbornou péči psychologa a psychiatra a byla nucena začít užívat medikaci (Lexaurin), aby byla schopna fungovat v zaměstnání a pečovat o dceru. Pokud jde o její chování vůči obžalovanému, tak připustila, že v některých situacích reagovala obranně – jednou mu dala facku, jednou ho kopla, případně strčila, ale vždy podle svého názoru v sebeobraně a v reakci na obžalovaného. Uvedla, že nikdy neútočila úmyslně; uchylovala se pouze k sebeobraně nebo reagovala ze zoufalství.

4. Svědkyně [redacted] uvedla, že poškozenou [redacted] zná jako kolegyni z práce od roku 2016. Jejich vztah byl pracovní. Častěji se vídaly od roku 2023, kdy sdílely společný lékařský pokoj. O problémech poškozené se dozvěděla na jaře roku 2024, kdy ji [redacted] telefonicky kontaktovala s žádostí o pomoc a radu. Uvedla, že se ocitla v situaci domácího násilí ze strany bývalého partnera a žádala o zprostředkování psychiatrické či psychologické pomoci. Ona jí

doporučila svého otce, psychiatra [redacted], kterého poškozená následně navštívila. Poškozená se jí svěřila, že docházelo k fyzickému napadání ze strany bývalého partnera, a že mohlo dojít i k vážnějším zraněním, konkrétně zmínila poranění žeber. Dále svědkyně uvedla, že si pamatuje jediný případ, kdy si všimla modřin na vnitřní straně paží poškozené. Poškozená jí následně sdělila, že tyto modřiny byly způsobeny jejím partnerem. Tuto událost časově zařadila do období podzimu 2019 až jara 2020. Jiné fyzické známky poranění si nepamatuje. Dále uvedla, že až do roku 2024 si u poškozené nevšimla depresivních či úzkostných projevů. Na počátku roku 2024 však zaznamenala, že poškozená výrazně zhubla a bylo na ní vidět, že není v psychické pohodě. Obžalovaného osobně viděla pouze při porodu poškozené a při jednom společném pracovním teambuildingu, kde si všimla, že se méně zapojoval do péče o jejich dceru.

5. Svědkyně [redacted] uvedla, že poškozenou [redacted] zná od roku 2017, nejprve jako kolegyni z práce, přičemž jejich vztah postupně přerostl v kamarádství. Do roku 2020 se vídaly denně na pracovišti, později, v souvislosti s mateřstvím obou, přibližně jednou za několik týdnů. Kontakt se snížil po narození druhého dítěte svědkyně. O problémech poškozené se dozvěděla poprvé v únoru 2024 během společného víkendu na horách, kdy se poškozená chovala rozrušeně, byla roztřesená, plakala a svěřila se, že má obavy z tehdejšího partnera. Uvedla, že jí vyhrožoval, že přijede a bez jejího souhlasu odveze jejich dceru, a že se obává i fyzického napadení, neboť k němu v minulosti opakovaně docházelo. Následně popsala konkrétní jednání, kdy ji měl partner zalehnout a způsobit jí zlomeninu žeber nebo přistrkovat tak, že narazila do futer (a on to pak sváděl na ní, že je nešikovná) nebo tak, že spadla ze schodů. Svědkyně dále uvedla, že v době, kdy se s poškozenou denně vídaly v práci, si ona i další kolegové všimli modřin na jejích pažích, a to jak na vnitřní, tak zevní straně, a vybavuje si i modřinu na stehně. Poškozená tyto modřiny vysvětlovala tak, že je nešikovná, že na ní spadnul květináč, že pracovala na zahrádce a podobně. V obličeji poškozené žádná zranění nezaznamenala. Dále poškozenou popsala jako nekonfliktní, klidnou a vstřícnou osobu, bez problémů na pracovišti, bez hádek s kolegy či nadřízenými. Psychické zhroucení ani výrazné změny chování u poškozené nezaznamenala. Obžalovaného zná jen okrajově z několika návštěv u poškozené. Nikdy nebyla přímým svědkem jejich hádky. Dále svědkyně popsala událost, ke které došlo při jedné z jejích návštěv u poškozené a obžalovaného, kdy u nich společně s manželem přespávali po návratu z pracovního večírku. Domů k poškozené dorazili přibližně ve dvě hodiny ráno. Ona (svědkyně) si při příchodu odložila mobilní telefon v chodbě domu, načež se pro něj vrátila. Obžalovaný v té době spal nebo ležel na gauči ve vedlejším pokoji a když šla pro telefon, tak na ni vulgárně vystartoval slovy zda si „dělá prdel“. Ona mu odvětila, že si jde pouze vyzvednout mobilní telefon. Následující den se jí obžalovaný za své chování omluvil a uvedl, že se domníval, že osobou, na kterou reagoval, byla poškozená, a že jeho výrok nebyl určen jí (svědkyni).

6. Svědkyně [redacted] uvedla, že poškozenou [redacted] zná od září 2019 jako kolegyni z práce a zároveň kamarádku. V době po narození dětí se vídaly i mimo pracoviště, obvykle při společných setkáních rodin, přibližně několikrát ročně. Obžalovaného znala jako partnera poškozené z těchto společných setkání. Poprvé se o problémech v soužití poškozené s obžalovaným dozvěděla v únoru či březnu 2024, kdy se po delší době setkaly na pracovišti. Poškozená se tehdy rozplakala a sdělila, že se s obžalovaným rozcházejí, že vztah byl dlouhodobě problematický, docházelo k hádkám a fyzickému násilí, přičemž zmínila i zlomená žebra. Ona byla touto informací zaskočená a na podrobnosti se dále nevyptávala. Dále uvedla, že z dřívějších setkání si pamatuje, že si ona i její manžel opakovaně všimli drobných modřin na rukách poškozené. Poškozená tyto modřiny vysvětlovala tím, že spí s dcerou a ta ji v noci kope, případně že se jí snadno tvoří modřiny. Zpětně jí poškozená sdělila, že modřiny nebyly způsobeny od dcery, ale souvisely s fyzickým násilím. Konkrétně pak popsala případ z léta 2023, kdy u poškozené doma viděla výraznou modřinu přes celé stehno, kterou poškozená vysvětlila tak, že překládala dceru z postele do postýlky a že tam „zahučela“ stehnem. Na společných setkáních nezaznamenala fyzické napadání ani hrubé nadávky ze strany obžalovaného vůči poškozené, vnímala však slovní shazování

poškozené formou narážek. Po rozchodu poškozené s obžalovaným a poté, co se jí poškozená svěřila, tak u ní pozorovala výraznou změnu jejího psychického stavu, úbytek hmotnosti, nespavost a silné obavy o dceru v souvislosti s řešením péče.

7. Svědkyně [redacted] uvedla, že je matkou obžalovaného [redacted]. Se synem má dobré vztahy. Uvedla, že poškozenou měla ona i její rodina rádi a doufala, že narození společné dcery vztah uklidní, což se však nestalo, naopak konflikty podle jejího vnímání narůstaly. Opakovaně zdůraznila, že podle jejího názoru byly problémy ve vztahu na obou stranách. K průběhu vztahu uvedla, že první náznaky problémů začala pozorovat v roce 2019, kdy spolu poškozená a její syn žili nejprve v bytě a později v domě v [redacted]. Popsala situace, kterých byla osobně svědkem, zejména slovní konflikty vyvolávané ze strany poškozené, často formou šeptání, výčitek a poznámek před ostatními. Konkrétně popsala incident, kdy poškozená před jejich rodinou syna (obžalovaného) urážela kvůli zápachu nohou a označovala jej hanlivými výrazy. Obžalovaný se podle jejího pozorování k poškozené před ní choval slušně a nenadával jí. Dále zmínila incident z léta 2019 na Barešově ranči, kde poškozená měla veřejně vykřikovat, že obžalovaný řídí pod vlivem alkoholu, přestože podle ní alkohol nepil. Toto jednání vnímala jako nepřiměřené a potenciálně poškozující. K události ze dne 14. prosince 2019 uvedla, že jí poškozená telefonicky sdělila, že ji obžalovaný „zmlátil", aniž by událost konkrétně popsala. Poškozená se snažila následně komunikaci ukončit a vztahy přerušit. Podrobnější vysvětlení od poškozené nezískala a po této události se jí již poškozená nesvěřovala s konkrétním fyzickým násilím. Pokud jde o alkohol a návykové látky, tak alkohol užívá obžalovaný pouze příležitostně a tvrzení o soustavném užívání marihuany považuje za nepravdivé. Poškozená se jí sice jednou svěřila, že obžalovaný marihuanu občas užívá, toto sdělení ale činila v klidném tónu a bez emocí. V roce 2022 pak ona spolu s manželem po dobu rekonstrukce jejich bytu bydleli v domě poškozené a obžalovaného. Popsala četné slovní konflikty iniciované poškozenou, včetně zlehčujících a shazujících poznámek o obžalovaném před jejich dcerou. Popsala rovněž hádku na schodech, během níž poškozená mimo jiné uvedla, že ji obžalovaný „nebude mlátit". Přímého fyzického napadení ze strany obžalovaného však nikdy svědkem nebyla. Dále uvedla, že poškozená se jí s fyzickým násilím svěřila až po rozchodu v březnu 2024, kdy obžalovaného označovala za násilníka a uživatele drog, avšak bez podrobného popisu konkrétních skutků. Rozchod poškozené s obžalovaným byl problematický, a provázen opakovanými, a dle svědkyně zbytečnými a malicherné konflikty, což ví zprostředkovaně od obžalovaného a část i od poškozené. Závěrem uvedla, že nikdy nebyla svědkem fyzického napadení poškozené obžalovaným, nikdy si nevšimla viditelných zranění poškozené v době jejich soužití, které by měly souviset s domácím násilí. Podle jejího názoru byl obžalovaný pracovitý, schopný se postarat o domácnost i dítě. Uvedla, že tvrzení o jeho lenosti či závislosti na návykových látkách považuje za nepravdivá.

8. Svědkyně [redacted] uvedla, že je sestrou obžalovaného [redacted], a že s ním má dlouhodobě dobré vztahy. S [redacted], bývalou partnerkou obžalovaného, již vztah neudržuje. Soužití obžalovaného s poškozenou vnímala jako problematické od počátku, přičemž podle jejího názoru šlo o vztah dvou výrazně rozdílných povah a že podle jejího přesvědčení měli „máslo na hlavě oba". Svědkyně popsala řadu situací z rodinných setkání a společných návštěv, kdy poškozená vůči obžalovanému vystupovala nevhodným způsobem, zejména šeptáním výčitek před ostatními, zlehčováním jeho výroků, zesměšňujícími komentáři či ironickými poznámkami. Takové chování vnímala jako nepřiměřené a nedospělé. Uvedla, že se s těmito projevy setkávala opakovaně, zejména před narozením jejich dcery [redacted], přičemž po jejím narození tyto projevy ustaly. Dále zmínila incident cestou do Ikey, o kterém se dozvěděla zprostředkovaně od rodičů. Poškozená měla (jako spolujezdec) při cestě autem během jízdy zatahovat ruční brzdu a chtít vystoupit z vozidla. Obžalovaný (jako řidič) ji měl při tom uzemnit nějakou ránou do ramene nebo něco podobného. Ona sama tu situaci dodnes nepochopila. Dále uvedla, že nikdy nebyla svědkem fyzického útoku obžalovaného proti poškozené, nikdy si nevšimla zranění poškozené a nikdy od ní neslyšela přímou žádost o pomoc či náznak, že by byla fyzicky týrána. Zdůraznila, že pokud by

si takového jednání všimla, zasáhla by. Informace o údajných zraněních, včetně zlomeného žebra, měla až zprostředkovaně od obžalovaného, který je popisoval jako nešťastnou náhodu při konfliktu u dveří, přičemž poškozená jí k tomu žádné podrobnosti nesdělila. Svědkyně také popsala opakované konflikty mezi ní a poškozenou, které se týkaly především její osoby a vztahu s bratrem, přičemž z jednání poškozené vnímala žárlivost a negativní postoj vůči rodině obžalovaného. Popsala také situace, kdy poškozená reagovala přehnaně na běžné rodinné události nebo rozhodnutí, například při výběru dárků či při výchovných drobnostech týkajících se jejich dcery. K užívání návykových látek obžalovaným uvedla, že tvrzení poškozené o neustálém užívání marihuany obžalovaným považuje za nepravdivé. Když jí poškozená v minulosti sdělila, že obžalovaný marihuanu občas užívá, učinila tak klidným způsobem bez emocí a bez náznaku, že by šlo o vážný problém. Zdůraznila, že informace o násilí ze strany obžalovaného se k ní dostaly až po rozchodu poškozené s obžalovaným, nikoli v době jejich soužití. Dále popsala situaci, kdy poškozená hovořila o svém bývalém manželovi a vyjadřovala přesvědčení, že ji sleduje či stalkuje, což ji zaskočilo. Závěrem uvedla, že i přes konflikty byly mezi obžalovaným a poškozenou přítomny také hezké chvíle, že obžalovaného považuje za nápomocného a pracujícího člověka a že podle jejího názoru nešlo o jednostranné selhání, ale o nefunkční vztah se vzájemnými problémy na obou stranách.

9. Svědek [redacted] uvedl, že je otcem poškozené [redacted]. Se svou dcerou udržoval pravidelný kontakt a měl s ní dobrý vztah. S obžalovaným měl původně standardní vztahy, které se zhoršily poté, co se dozvěděl o jednání obžalovaného vůči poškozené. Uvedl, že v době jejich soužití zaznamenal určité projevy chování obžalovaného, které mu připadaly nevhodné. Zejména šlo o zesměšňování poškozené, ironické poznámky k jejím schopnostem a srovnávání její lékařské práce s jeho prací. Popsal rovněž situace, kdy obžalovaný reagoval nepřiměřeně na běžné okolnosti, například v souvislosti s dronem sousedova dítěte nebo konflikty se sousedy. Uvedl, že obžalovaný se podle jeho vnímání soustředil především na své potřeby a neprojevoval odpovídající zájem o dceru [redacted], což dokládal konkrétními příklady z rodinných setkání a společných akcí. Dále uvedl, že v době soužití nepozoroval na poškozené žádná zjevná fyzická zranění a že poškozená své potíže dlouhodobě skrývala. Teprve po rozchodu v únoru 2024 se mu poškozená svěřila, že obžalovaný užívá marihuanu a že ji fyzicky napadal. Uvedla mu konkrétní informace o zlomených žebrech, škrcení a dalších násilných incidentech a zaslala mu fotografie zranění, rentgenové snímky a komunikaci prostřednictvím aplikace WhatsApp. Do té doby uvedené skutečnosti neznal. Po rozchodu poškozené s obžalovaným pak zaznamenal výraznou změnu psychického stavu poškozené. Popsal výskyt úzkosti, opakovaných nočních můr a silných obav, zejména při setkáních či pouhém zahlédnutí vozidla obžalovaného v blízkosti bydliště poškozené. Uvedl, že byl osobně přítomen situaci, kdy vozidlo obžalovaného projelo kolem domu poškozené krátce před předávkou nezletilé dcery, což poškozenou výrazně rozrušilo. Dále popsal události po rozchodu, zejména incident týkající se ztráty dokumentů poškozené a následného zásahu policie, při němž byly v kufru vozidla obžalovaného nalezeny osobní doklady poškozené a další listiny. Uvedl, že od této doby probíhá předávání nezletilé dcery a komunikace týkající se dcery převážně jeho prostřednictvím, neboť přímý kontakt s obžalovaným je pro poškozenou psychicky zatěžující. Závěrem uvedl, že poškozená v minulosti nevyhledala odbornou psychologickou pomoc, avšak po rozchodu tak učinila. Zdůraznil, že po celou dobu soužití nebyl svědkem fyzického násilí, avšak po rozchodu se dozvěděl o závažných skutečnostech, které podle jeho názoru vysvětlují změnu chování a psychického stavu poškozené.

10. Svědkyně [redacted] uvedla, že je matkou poškozené [redacted]. S dcerou má dobrý vztah. S obžalovaným [redacted] měla před rozpadem vztahu rovněž dobrý vztah a považovala jej za člena rodiny. V současné době má z obžalovaného obavy a uvedla, že se jej bojí potkat. Dále popsala předchozí partnerský život své dcery, včetně rozvodu s bývalým manželem, který proběhl klidně a bez konfliktů. Následně dcera po určité době představila rodině [redacted] jako nového partnera, a to ještě před obdobím pandemie. Dále uvedla, že v počátku vztahu

dcery s obžalovaným nepřikládala drobným konfliktním situacím větší význam. Postupně si však začala všímat chování obžalovaného vůči poškozené, které vnímala jako shazující a ponižující, zejména v podobě opakovaného zesměšňování slovních přeřeknutí poškozené či nevhodných poznámek o jejím těle. Popsala také konkrétní incident během rodinné oslavy narozenin, kdy obžalovaný odmítl jídlo připravené poškozenou hrubým způsobem a za přítomnosti dalších osob odešel, přičemž poškozená reagovala viditelným šokem. Dále uvedla, že zpětně si vybavuje modřiny na těle poškozené, konkrétně výraznou modřinu na noze o Vánocích a drobné modřiny na rukou během léta, tehdy však těmto zraněním nepřikládala zásadní význam. Zlom podle ní nastal během společného pobytu na horách v únoru, kdy byla svědkem vyhrocených konfliktů, zejména křiku obžalovaného na nezletilého vnuka a následné eskalace napětí, při níž byly přítomny vyděšené děti včetně dcery poškozené a obžalovaného. Další incident popsala při návštěvě tanečního kroužku, kde obžalovaný veřejně křičel na poškozenou před ostatními dospělými a dětmi. Teprve po těchto událostech se jí poškozená svěřila, že ve vztahu docházelo k vážným problémům, a sdělila jí, že se s obžalovaným rozchází. Popsala, že poškozená jí přeposlala výhružné zprávy, v nichž obžalovaný hrozil odebráním jejich dcery a podáváním trestních oznámení. V této souvislosti se poškozená svěřila, že byla fyzicky napadena, že utrpěla zlomená žebra a poranění hlavy. Dále uvedla podrobnosti sdělené poškozenou ohledně mechanismu zranění: zlomení žeber mělo nastat prvně při zalehnutí na zemi a podruhé při konfliktu souvisejícím s umírajícím kocourem; poranění hlavy měla utrpět v koupelně poté, co ji obžalovaný měl za vlasy dovléct k vaně a sprchovat vodou. Uvedla rovněž, že fotografie související s napadením jim poškozená nechtěla ukazovat, měla je schované. Část z nich jí potom obžalovaný smazal, ale ona je dokázala obnovit z „koše“. Dále popsala také události po rozchodu, kdy podle dceřiných sdělení docházelo ze strany obžalovaného k pokračujícímu psychickému nátlaku, včetně zadržování osobních dokumentů poškozené a opakovaným konfliktům řešených za přítomnosti policie. Popsala konkrétní situaci z poloviny března 2024, kdy poškozená odjížděla s dcerou a obžalovaný jí měl bránit v odjezdu s tvrzením, že dcera zůstane, a následně ji vozidlem sledoval, což v rodině vyvolalo vážné obavy o bezpečnost. Dále uvedla, že do února 2024 nebyly vážné problémy rodině známy, neboť poškozená je skrývala. Po rozchodu však podle ní došlo k výraznému zhoršení psychického stavu poškozené a k eskalaci nátlakového jednání ze strany obžalovaného. Svědkyně uvedla, že rodina se následně snažila minimalizovat přímý kontakt mezi oběma stranami a zajistit, aby k předávání nezletilé dcery docházelo za asistence dalších osob.

11. Svědkyně [redacted] uvedla, že je sestrou poškozené [redacted]. Uvedla, že se sestrou a obžalovaným se vídala spíše sporadicky, především při rodinných setkáních. V počátcích vztahu sestry (poškozené) s obžalovaným nevnímala nic zásadně problematického, zpětně si však vybavuje situace, které ji zarážely. Popsala zejména chování obžalovaného ke kocourovi poškozené, kterého postupně omezil v pohybu po bytě a vůči němuž se vyjadřoval negativně. Po smrti kocoura se obžalovaný podle ní k tomuto vracel nevhodnými poznámkami, což poškozenou rozrušovalo, zejména v době jejího těhotenství. Dále popsala opakované situace z rodinných návštěv, kdy obžalovaný poškozenou verbálně shazoval, dominantně vystupoval a nenechával ji vyjádřit vlastní názor. Uvedla konkrétní incidenty, kdy obžalovaný reagoval agresivně na běžné situace, například při přípravě jídla nebo při debatách o chodu domácnosti. Popsala, že poškozená v těchto situacích působila spíše pasivně a snažila se konfliktům vyhýbat. Zlomovou událostí byla pro ni společná dovolená na horách během jarních prázdnin, kdy byla přítomna konfliktu, při němž obžalovaný křičel na jejího nezletilého syna a následně i na ni samotnou. Popsala, že situace probíhala za přítomnosti dětí, které byly vystrašené, a konflikt se nedařilo uklidnit. Uvedla, že šlo o výraznou scénu, po níž se s obžalovaným dále nebavila. Dále uvedla, že teprve po návratu z hor se dozvěděla o vážných problémech ve vztahu sestry s obžalovaným. Poškozená se jí svěřila, že docházelo k fyzickému násilí, včetně opakovaného zlomení žeber a dalších zranění, a že jí obžalovaný vyhrožoval. Uvedla, že se postupně dozvídala další podrobnosti, mimo jiné o incidentech v koupelně, kdy měl obžalovaný poškozenou tahat za vlasy a mlátit její hlavou o vanu, a o kontrole a nátlaku v komunikaci. Rovněž popsala tvrzení poškozené o tom, že obžalovaný po rozchodu

pokračoval v nátlakovém jednání, vyhrožoval jí, že jí zničí život, bránil jí v odchodu z domu s jejich dcerou, kontroloval její kontakty a vyžadoval, aby mu hlásila veškerou komunikaci s okolím. Popsala též situace, kdy poškozená měla obavy z možného sledování, z manipulace s technickými zařízeními v domě a z odebrání osobních dokumentů. Uvedla, že změny v psychickém stavu sestry v průběhu vztahu příliš nezaznamenala, zejména vzhledem k méně častému kontaktu. Po rozchodu však podle jejího vnímání došlo k výraznému zhoršení psychické pohody poškozené. Uvedla, že sestra po rozchodu vyhledala odbornou psychologickou pomoc, zatímco předtím nikoliv. Před rozchodem se jí sestra nesvěřovala s tím, že by se obžalovaného bála, avšak po rozchodu jí opakovaně sdělila, že má z obžalovaného strach a že jí vyhrožoval.

12. Svědek [redacted] uvedl, že je švagrem poškozené [redacted]. Se švagrovou má dobrý vztah, s obžalovaným [redacted] se v současnosti nestýká. Uvedl, že soudní řízení je v rodině intenzivně probíraným tématem, které rodinu výrazně zasáhlo. Dále uvedl, že si v průběhu vztahu začal všímat signálů, že vztah poškozené s obžalovaným nefunguje, zejména pokud jde o způsob komunikace. Popsal, že při hovorech o vztahu zaznívaly ze strany obžalovaného opakované stížnosti na poškozenou, že je nepořádná, že chodí pozdě a také v souvislosti s kocourem. Uvedl, že poškozená v těchto situacích působila zamlkle a když v tom obžalovaný pokračoval, tak se rozplakala. Dále svědek vypověděl, že jednou obžalovaného osobně požádal, aby v těchto projevech ubral, neboť poškozené zjevně ubližovaly. Přímého fyzického konfliktu mezi partnery však nikdy svědkem nebyl. K události na horách uvedl, že nebyl jejím přímým svědkem, informace má zprostředkovaně od manželky. Ta mu sdělila, že obžalovaný slovně útočil na jejich syna a následně i na ni. Zmínil, že podle sdělení manželky padaly vůči ní výroky hrubého charakteru. Po těchto událostech s ním poškozená častěji telefonicky hovořila a popisovala mu různé incidenty ze soužití s obžalovaným. Z těchto sdělení uvedl zejména incident, kdy jí měl obžalovaný při konfliktu zatlačit na hrudník a vzniklo podezření na zlomené žebro, dále obtíže s krkem, které poškozená spojovala s jeho jednáním. Rovněž uvedl, že mu poškozená ukazovala výhružné textové zprávy, v nichž obžalovaný naznačoval možnost útoků vůči celé rodině. K poškozené uvedl, že je vstřícná a ochotná pomáhat, v průběhu vztahu s obžalovaným však podle něj působila zamlkleji. Uvedl, že jeho manželka se obávala poškozenou kontaktovat, aby jí nepřivodila další potíže. Jako další konfliktní situaci uvedl případ, o kterém mu řekla manželka, kdy obžalovaný hrubě odmítl připravený oběd. Po rozchodu pak na něj poškozená působila klidněji, má vyřešené bydlení a minimalizovaný kontakt s obžalovaným. Rodina nastavila způsob předávání jejich dcery tak, aby k přímému kontaktu mezi obžalovaným a poškozenou nedocházelo. Dále k obžalovanému uvedl, že ho původně vnímal jako běžného partnera své švagrové a neměl k němu výhrady. Pokud jde o psychický stav poškozené, tak ví, že po rozchodu s obžalovaným vyhledala psychologickou pomoc. Jestli to udělala i dříve, neví.

13. Svědek [redacted] uvedl, že obžalovaného a poškozenou zná jako vzdálené známé prostřednictvím své manželky, která je kolegyní poškozené. Seznámili se přibližně před čtyřmi až pěti lety a vídali se spíše nepravidelně. K dotazu na povahu jejich partnerského vztahu uvedl, že z jeho pohledu nepůsobil zcela harmonicky. Obžalovaný podle něj vystupoval dominantně a měl tendenci se před ostatními vyvyšovat a prezentovat se jako ten, kdo vše zvládá lépe než poškozená. Jako konkrétní příklad uvedl opakované poznámky obžalovaného ohledně uspávání dcery, kdy zdůrazňoval, že dceru uspává rychleji než poškozená, což svědkovi připadalo zbytečné a lehce ponižující. Jiný konkrétní příklad shazování si nevybavil. Dále uvedl, že nebyl přítomen žádným větším konfliktům či hádkám mezi partnery. Při společném pobytu na chalupě, který už neumí časově zařadit, vnímal vztah poškozené s obžalovaným jako klidný a bez zjevných problémů. K otázce fyzických známek zranění vypověděl, že si jednou v letním období všiml drobných modřin na rukou poškozené a jedné větší modřiny na stehně. Těmto zraněním však nepřikládal žádný význam, neboť je spojoval s manipulací s dcerou, přičemž sama poškozená uvedla, že modřina na stehně byla způsobena právě od dcery. Jiných zranění si nevšiml. Rovněž uvedl, že nebyl svědkem

fyzického násilí ani zásadních hádek. O tom, že poškozená uvažovala o druhém dítěti, pouze okrajově zaslechl v širším kolektivu, bez bližších znalostí okolností či významu tohoto tématu.

14. Svědek [redacted] uvedl, že je bývalým manželem poškozené [redacted]. Byli spolu ve vztahu celkem přibližně dvanáct let, manželství uzavřeli v roce 2014 a rozvedli se po jeho návratu z půlročního pracovního pobytu v Německu kolem roku 2016. Důvod rozpadu manželství označil za vlastní pracovní vytíženost a nedostatek času na vztah, přičemž ze strany poškozené neuvedl žádné nevhodné chování. Ve vztahu podle něj nedocházelo k fyzickému násilí; vybavil si pouze jedinou mírnější facku při stěhování po rozchodu, jinak žádné násilné incidenty. Dále uvedl, že během jejich soužití neužívali ani on, ani poškozená návykové látky ani léky na uklidnění, včetně Lexaurinu, a že jejich vztah k alkoholu byl běžný, omezený na společenské příležitosti. V průběhu jejich vztahu vnímal rodinné vztahy poškozené jako dobré a soudržné, s častými rodinnými setkáními. O problémech poškozené s jejím pozdějším partnerem – obžalovaným – se dozvěděl až v roce 2024. Uvedl, že dne 2. 7. 2024 byl na jeho popud kontaktován obžalovaným, který inicioval osobní schůzku v kavárně. Na této přibližně tříhodinové schůzce mu obžalovaný prezentoval svou verzi sporů s poškozenou, včetně tvrzení o špatných rodinných vztazích, údajném užívání alkoholu či léků poškozenou a konfliktů s její rodinou. Tato tvrzení ale neodpovídala jeho dlouhodobé zkušenosti z manželství. Po této schůzce pak kontaktoval poškozenou, aby si ověřil informace. Uvedl, že ji vnímal jako stejnou osobu, jakou znal z minulosti. Na základě rozhovoru se nabídl, že sepíše své poznatky pro jejího právního zástupce, což učinil z vlastní iniciativy. Současně se nabídl pomoci se zabezpečením domu v [redacted], jelikož poškozená mu sdělila obavy o svou bezpečnost v souvislosti se ztrátou dokumentů a vstupy obžalovaného do domu; zabezpečení domu následně instaloval v červenci 2024. Dále popřel, že by kdy tvrdil, že poškozená byla v dětství fyzicky trestána matkou, že by byla agresivní, nebo že by vůči němu či jiným osobám používala násilí.

15. Ve věci byl vypracován znalecký posudek z oboru psychiatrie a klinická psychologie (*čl. 334-358*), s tím, že v části týkající se odvětví psychiatrie zpracoval posudek soudní znalec MUDr. Jakub Šimek a v části týkající se psychologie prof. PhDr. Petr Weiss, Ph.D. Oba znalci předně stvrdili písemné závěry posudku, s tím, že na těchto by nic neměnili.

    Prof. Weiss uvedl, že u poškozené nebyly zjištěny známky psychózy, osobnostních anomálií, organického poškození mozku nebo citová či sociální maladaptace. Poškozená je podle něj intelektově nadprůměrná, plně schopná adekvátně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité skutečnosti. Obecná věrohodnost poškozené byla shledána zachovanou. Schopnost podání pravdivé výpovědi však nevylučuje možnost vědomé nepravdy a konkrétní věrohodnost jednotlivých tvrzení je potom výhradně v kompetenci soudu. Uvedl rovněž, že syndrom týrané ženy není oficiální diagnózou a jako znalec se k němu nemůže vyjadřovat. MUDr. Jakub Šimek uvedl, že u poškozené shledal posttraumatickou stresovou poruchu, přičemž podle jeho vyjádření jsou splněna všechna základní diagnostická kritéria této poruchy. Charakter posttraumatické stresové poruchy označil za středně těžký, s dopadem do více oblastí fungování posuzované. Popsal přítomnost přetrvávající úzkosti, poruch spánku, emoční lability, vnitřního stresu a flashbacků. Uvedl, že realitní korekce byla zachována.

    K dotazům znalci dále uvedli, že posttraumatická stresová porucha se dle klasifikačních kritérií rozvíjí v návaznosti na závažnou stresovou událost ohrožující zdraví nebo život. U poškozené bylo podle jejich závěru toto kritérium naplněno. Vedlejší stresové zátěže, zejména konflikty související s péčí o nezletilé dítě, označili za sekundární, které mohou zvyšovat celkovou zátěž, avšak nesnižují možnost konstatování posttraumatické stresové poruchy. Znalci uvedli, že poškozená se neliší zvýšenou citlivostí od běžné populace a že popisovaná zátěž by mohla vyvolat obdobnou reakci i u většiny jiných osob. K otázce užívání Lexaurinu MUDr. Šimek vysvětlil, že jde o anxiolytikum se zklidňujícím účinkem, které by spíše zvyšovalo frustrační toleranci. Ani v kombinaci s alkoholem by při běžných dávkách neměla být významně narušena schopnost poškozené prožité události

reprodukovat. Při vyšetření znalci pak nebyly zjištěny známky intoxikace ani dlouhodobého zneužívání alkoholu či léků; poškozená sama uvedla užívání (antidepresivum) Sertralin. K délce trvání obtíží MUDr. Šimek uvedl, že posttraumatická stresová porucha se rozvíjí od ukončení stresové zátěže, přičemž trvala nejméně až do doby znaleckého vyšetření (8.11.2024). Dále znalci uvedli, že nejsou schopni určit, která konkrétní událost měla dominantní vliv na rozvoj poruchy, neboť posttraumatická stresová porucha vychází z dlouhodobého, opakovaného a kumulativního působení traumatizujících situací. Touha po druhém dítěti však sama o sobě podle znalců nenaplňuje diagnostická kritéria této poruchy. Znalci rovněž uvedli, že neměli k dispozici žádnou psychiatrickou ani psychologickou dokumentaci poškozené z období před zahájením vztahu s obžalovaným a nebyly zjištěny jiné stresory, které by poruchu vysvětlovaly. Znalci dále uvedli, že jejich závěry platí k době znaleckého vyšetření a další vývoj psychického stavu poškozené závisí na individuálních faktorech a případné odborné léčbě.

16. Soud v hlavním líčení provedl také listinné důkazy, z nichž zjistil zejména následující skutečnosti:

- Ze SMS, Whatsapp a Messenger komunikace poškozené s obviněným (*č. l. 17-18, 184-187, 435-438, 691-692*) bylo zjištěno, že tato komunikace zachycuje řadu vzájemných interakcí mezi poškozenou a obžalovaným v návaznosti na jednotlivé události převzaté do popisu skutkového děje. Jednak jde o komunikaci následující po fyzických útocích obžalovaného na poškozenou, kdy obžalovaný některé v komunikaci částečně doznává, většinově však vzniklá zranění a popis ze strany poškozené bagatelizuje. Dále komunikace zachycuje také výhružky obžalovaného poškozené tím, že ji před všemi potopí, že jí zatopí, že bude peklo, že ona to neustojí, že pokud si myslí, že může být v klidu, tak nemůže nebo že může přijít o licenci v zaměstnání. Důvodem výhružek byla mimo jiné snaha obžalovaného domoci se péče o dceru.
- Z lékařských zpráv ke zraněním poškozené (*č. l. 19-22, 87, 361, 687-689*), bylo zjištěno, že dne 22.11.2019 bylo poškozená vyšetřena v klinice Dr. Pírka v Mladé Boleslavi pro asi 1 měsíc staré poranění hrudníku. Hrudník ani žebra nebyla na dotyk bolestivá, nebyla zjištěna ani jiná patologie. Doporučena rehabilitace a postupný návrat do plné zátěže. Dále bylo poškozená vyšetřena na téže klinice dne 1.2.2020 pro bolesti hrudníku na levé straně. Zjištěna deformita v oblasti 5-6 žebra a bolest na omak. Konstatováno podezření na zlomeninu pátého žebra vlevo. Při kontrole dne 5.2.2020 konstatováno, že rentgenovým vyšetření nebyl zjištěn pneumotorax či výpotek. Žebra na dotek citlivá, na žebrech byl hmatatelný svalek. Doporučen pozvolný návrat do plné zátěže. Dne 2.5.2024 byl vydán opětovný popis RTG ze dne 5.2.2020, a to opět na klinice Dr. Pírka. Dle této zprávy rentgen zachycoval zhojenou zlomeninu osmého žebra s drobným svalkem, bez dislokace. Pro zranění žeber byla poškozená na klinice Dr. Pírka vyšetřena opětovně v listopadu 2023, kdy uvedla, že ke zranění došlo asi před měsícem. Při vyšetření nebyla zjištěna bolest na pohmat, ani patologická resistence či jiné obtíže. Opětovně byl konstatován závěr, že dle RTG snímku z minulosti (2020), měla poškozená zlomené osmé žebro, přičemž nelze říci, zda jde o opakované poranění téhož či nikoliv. Dle zprávy z Klaudiánovy nemocnice v Mladé Boleslavi ze dne 3.7.2024 má poškozená vychýlenou nosní přepážku doleva s crista septi nasi. Vychýlení chrupavčité části doleva mohly způsobit traumatické změny. Jinak vyšetření bez další patologie. Čerstvé traumatické změny nebyly zjištěny. Dle lékařské zprávy z 11.10.2019, vypracované v Klaudiánově nemocnici v Mladé Boleslavi byla poškozená vyšetřena na ultrazvuku krčních tepen, s tím, že má užší arterii vertebralis vpravo. Dále dle vyšetření ve FN Motol ze dne 16.8.2024 byl u poškozené proveden MR mozku a C páteře se závěrem „incipientní chondrosa disku C5/6 s protruzí dorzálně až doleva paracentrálně". Dle vyšetření poškozené v Klaudiánově nemocnici dne 18. 9. 2019 trpěla poškozená ušním šelestem, který mohl vzniknout jako psychogenně-stresově-navozený.

- Ze záznamů – fotografií pořízených poškozenou vč. vysvětlujícího komentáře poškozené – obsažených na CD (*č. l. 90*) bylo zjištěno, že na společné dovolené obžalovaného a poškozené na Mallorce v srpnu 2019 měla poškozena na těle modřiny na různých místech (paže, bedra, zadek, hrudník, rameno); na fotografiích z 22.9.2019 pak poškozená měla různé oděrky na rukou a zádech, poraněný ret či dáseň (vevnitř) a výrazný hematom za levým uchem; na fotografii z 24.10.2019 je zachycen deník poškozené (viz výše); na fotografii z 22.1.2020 je zachycen výraznější hematom na pravé paži poškozené; na fotografii z 29.12.2020 je zachycen menší hematom na hrudníku poškozené; na fotografiích z 6. 2. 2021 jsou zachyceny drobné oděrky na těle poškozené a modřina na noze.
- Z lékařské zprávy MUDr. Jiřího Belzy z 6.5.2024 (*č. l. 23-24*) bylo zjištěno, že psychiatr u poškozené diagnostikoval „oběť domácího násilí a následných manipulací ze strany partnera" a doporučil pokračovat v medikaci Sertralinem, se kterou započala 14 dnů před tímto vyšetření.
- Ze zprávy o spolupráci s intervenčním centrem Respondeo (*č. l. 25*) bylo zjištěno, že poškozená s uvedeným intervenčním centrem spolupracuje od 20.3.2024, kdy se svěřila s průběhem soužití s obžalovaným, tak jak je toto popisováno v obžalobě. Od března 2024 pak poškozená využívala služby intervenčního centra v podobě psychosociálního a sociálně – právního poradenství.
- Ze fotokopie diáře poškozené z roku 2019 (*č. l. 108-110*) bylo zjištěno, že diář obsahuje záznamy:
    - 6. 9. 2019 „kostrč"
    - 20. 9. 2019 „ucho"
    - 2. 10. 2019 „nos"
    - 14. 10. 2019 „žebra, prst, ret, obličej, krk"
    - 14. 12. 2019 „obličej"
- Z odborného vyjádření z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, vypracovaného MUDr. Michalem Šléglem (*č. l. 368-372*) bylo zjištěno, že incident z 20. 9. 2019 mohl proběhnout tak, jak jej popisovala poškozená. Pokud jde o oděrky na kůž, tak tyto mohly vzniknout od nehtů pachatele, poraněním o okolní předměty ale příp. i od poškrábání od kocoura. Popsaná zranění mohou být v přímé souvislosti s fyzickým napadením a jejich charakter odpovídá vzniku tak, jak udává poškozená. Jedná se o poranění lehká. Pokud jde o zranění žeber z 14.10.2019, tak jsou možné oba mechanismy vzniku, tedy jak popis poškozené, která uváděla zalehnutí a násilné držení na zemi, tak popis obžalovaného, který uváděl, že poškozená spadla na zem při přetahování o dveře. Jedná se o poranění lehké. Zřejmě se jednalo pouze o zhmoždění hrudníku s léčbou 2-3 týdny. K zranění žeber z 21.1.2020 lékař uvedl, že je možné, aby toto vzniklo tak, jak je popisováno poškozenou (přimáčknutí k sedačce). Dle RTG snímku došlo ke zlomenině 8. žebra. Jedná se o poranění lehké.
- Z usnesení Okresního soud v Mladé Boleslavi ze dne 25. 6. 2024, sp. zn. 19 Nc 101/2024 (*č. l. 468-469*), usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 23. 7. 2024, sp. zn. 32 Co 173/2024 (*č. l. 471-474*) a usnesení Okresního soud v Mladé Boleslavi ze dne 24. 4. 2024, sp. zn. 26 Nc 77/2024 (*č. l. 486-487*) a rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 3. 2025, sp. zn. 100 Co 260/2024 (*č. l. 649-561*), bylo zjištěno, že po ukončení partnerského soužití poškozené s obžalovaným následovaly jejich spory o ochraně proti domácímu násilí a zejména spory o péči o nezletilou dceru [redacted] nar. 20. 10. 2021).

- Ze zprávy o pověsti města Mladá Boleslav (*č. l. 531*) bylo zjištěno, že obžalovaný má 1 záznam o přestupku, kdy se jedná o věc (schování či odcizení dokumentů poškozené ze dne 14. 3. 2024), která byla předána k dalšímu řízení okresnímu státnímu zastupitelství.
- Z opisu evidence přestupků (č. l. 533) bylo zjištěno, že obžalovaný nemá záznam o přestupku.
- Z opisu evidence rejstříku trestů bylo zjištěno, že obžalovaný nemá žádný záznam o odsouzení.
- Ze zprávy MUDr. Rudenko ze dne 29.5.2025 (č. l. 546), bylo zjištěno, že v souvislosti s rozchodem, spory o péči o dceru a trestním stíháním, byla u obžalovaného diagnostikována post traumatická stresová porucha. Obžalovanému byla doporučena psychoterapie a medikace antidepresivy.

17. Na základě provedeného dokazování má soud vinu obžalovaného za jednoznačně prokázanou, přestože se ke spáchání trestného činu nedoznal. Obžalovaný částečně připustil, že k některým incidentům popsaným v obžalobě došlo, tyto však dle jeho výpovědi měly jiný průběh, než mu bylo kladeno za vinu. Lze shrnout, že dle obžalovaného byl jeho vztah s poškozenou dlouhodobě plný hádek a vyhrocené komunikace, k čemuž doplnil, že elektronická komunikace s poškozenou provedená k důkazu odpovídala skutečnosti. Násilí vůči poškozené však negoval, byť doznal, že několikrát dal poškozené facku, to však bylo v situacích, kdy se k němu sama poškozená chovala agresivně. Rovněž verbální útoky byly dle obžalovaného oboustranné.

18. Po provedeném dokazování lze v prvé řadě konstatovat, že v období nejméně od září 2019 do března 2024 obžalovaný s poškozenou vedli společnou domácnost, a to prvně v bytě na adrese ul. [redacted] a posléze v domě na adrese [redacted] okres Mladá Boleslav. V tomto se výpovědi obžalovaného, poškozené i dalších svědků shodují. Dále bylo v řízení před soudem prokázáno, že obžalovaný se vůči poškozené dopustil jednotlivých fyzických a verbálních útoků, tak jak jsou popsány ve skutkové větě tohoto rozsudku. Soud při tom vycházel primárně z výpovědi poškozené [redacted], která jednotlivé události věrohodně popsala ve své výpovědi. Věrohodnost poškozené v obecné rovině vyplývá ze závěrů znaleckého posudku a výslechu znalců. Specifická věrohodnost poškozené pak byla dle soudu rovněž zachována, jelikož výpověď poškozené koresponduje s celou řadou dalších provedených důkazů. Jednak popis zranění odpovídá fotodokumentaci pořízené v době jednotlivých útoků (zejména pokud jde o útok z 20. 9. 2019, ale i pokud jde o útoky další), dále je v souladu s lékařskými zprávami, jakož i odborným vyjádřením MUDr. Šlégla, který potvrdil, že mechanismus vzniku zranění odpovídá popisu vzniku zranění ze strany poškozené. Pouze pokud jde o opakované zlomení žeber, tak v řízení bylo prokázáno, že v prvém případě se jednalo o „pouhé" zhmoždění, což ale nemá na posouzení věci zásadní vliv. Dále soud uvádí, že k některým útokům lze dohledat zápisy v diáři poškozené, které se časově shodují s daty uváděnými ve výpovědi poškozené. Rovněž elektronická komunikace mezi poškozenou a obžalovaným navazuje na některé z útoků a dále pak zachycuje jednotlivé výhružky ze strany obžalovaného. Jednání obžalovaného pak vedle fyzických dopadů mělo na poškozenou také významné psychické dopady, přičemž i zde lze odkázat na výpověď poškozené a zejména pak na vyhotovený znalecký posudek, který u poškozené konstatuje vznik post traumatické stresové poruchy. Příčiny vzniku tohoto poškození zdraví přitom dle soudu nelze vysvětlit jinak než primárně jako následek jednání obžalovaného. Určitou (každopádně maximálně pouze dílčí) měrou se na tomto snad mohl projevit i stres ze samotného ukončení partnerského soužití a následné spory o výchovu nezletilé dcery. To však na existenci příčinné souvislosti mezi jednáním obžalovaného a následkem v podobě uvedené poruchy zdraví nic nemění.

19. Pokud jde o výpovědi svědků, tak tito nebyli přítomni žádných fyzických útoků obžalovaného vůči poškozené, poškozená se však řadě z nich s jednáním obžalovaného svěřila, svědci si všimli modřin na těle poškozené a zaznamenali také nevhodné verbální útoky obžalovaného na poškozenou. Kolegyně poškozené z práce ([redacted], [redacted], [redacted]) shodně uvedly, že o násilí ze

strany obžalovaného proti poškozené se dozvěděly od poškozené v první polovině roku 2024, kdy se jim poškozená svěřila – zalehnutí, zlomení žeber, přistrkování do futer, a jiná fyzická napadení. Do té doby si občasně všimly modřin zejména na pažích poškozené, příp. na stehně, které však poškozená vysvětlovala nešikovností či prací na zahradě nebo manipulací s dcerou (obdobně jako svědkyně tato zranění a jejich vysvětlení ze strany poškozené zaznamenal i svědek [redacted]. Konkrétní projev určité formy ataku vůči poškozené pak popsala svědkyně [redacted], kdy při návštěvě v domácnosti obžalovaného a poškozené si ji obžalovaný v nočních hodinách spletl s poškozenou a bezdůvodně na ni verbálně zaútočil (za což se následně omluvil). Tato událost, jakkoliv svou intenzitou nebyla nijak významná, dle soudu výstižně ilustruje atmosféru (strachu), ve které poškozená s obžalovaným ve společné domácnosti žila. Rovněž svědci z řad rodinných příslušníků obžalovaného ([redacted], [redacted]), přímé násilí obžalovaného vůči poškozené neviděli. Svědkyně [redacted] pak uvedla, že poškozená se jí v prosinci 2019 svěřila s tím, že ji měl obžalovaný zmlátit, nic konkrétního jí však nesdělila. Dále po rozpadu vztahu poškozené s obžalovaným se jí poškozená svěřila s blíže nespecifikovaným násilí ze strany obžalovaného. [redacted] pak sama byla svědkem četných verbálních konfliktů poškozené s obžalovaným, které dle jejího svědectví iniciovala poškozená, přičemž při těchto rozepřích obžalovaného mj. shazovala před jejich malou dcerou. Při jedné hádce pak poškozená dle svědkyně řekla obžalovanému, že ji „nebude mlátit". Svědkyně [redacted] se o násilí obžalovaného vůči poškozené také dozvěděla až zpětně a zprostředkovaně. Soužití poškozené s obžalovaným vnímala jako problematické pro rozdílnost povah obou. Svědci patřící k rodinným příslušníkům poškozené ([redacted], [redacted], [redacted], [redacted]) také osobně fyzickému násilí obžalovaného vůči poškozené přítomni nebyli. Svědkyně [redacted] však zaznamenala modřiny na rukou, příp. noze poškozené (tyto si ale v době jejich vzniku s možným násilí nespojila). Všichni z těchto svědků pak popsali nevhodné verbální projevy obžalovaného vůči poškozené – shazování, zesměšňování, stížnosti na nepořádnost, slovní útoky na kocoura, a další. Svědek [redacted] pak v jednom případě obžalovaného výslovně požádal, aby ve svých projevech ubral, protože poškozenou to dovedlo až k pláči. Poškozená se těmto svědkům rovněž zpětně svěřila s tím, jak se k ní obžalovaný choval. Dále rodinní příslušníci poškozené popsali agresivní chování obžalovaného vůči synovci poškozené (na horách) a svědkyně [redacted] také verbální útok obžalovaného na poškozenou při tanečním kroužku jejich dcery. Rodinní příslušníci poškozené se dále shodli, že nátlakové jednání obžalovaného vůči poškozené pokračovalo i po jejich rozchodu a spíše se stupňovalo a eskalovalo. Poté co došlo k vyřešení otázky bydlení a péče o dceru se situace zklidnila. Pokud jde o bývalého manžela poškozená ([redacted]), tak ten se o problémech poškozené s obžalovaným také dozvěděl až zpětně v roce 2024. S obžalovaným se na jeho žádost dokonce osobně setkal v červenci 2024 a vyslechl si verzi obžalovaného. Následně kontaktoval poškozenou a vyslechl si i její podání věci. Celkově pak lze ze všech svědeckých výpovědí uzavřít, že obsahují nepřímé důkazy o vině obžalovaného v části týkající se fyzického násilí a důkazy přímé, pokud jde o násilí psychické. K psychickému násilí a verbálním útokům je třeba dodat, že svědci z řad rodinných příslušníků obžalovaného (a sám obžalovaný) označovali za iniciátorku verbálních konfliktů poškozenou, která se dle jejich výpovědi měla také sama vůči obžalovanému chovat nevhodně (výčitky, urážky, šeptání poznámek, …). Tento částečný rozpor mezi výpovědí poškozené a svědků z řad jejích rodinných příslušníků na straně jedné a obžalovaného a svědků z řad jeho rodinných příslušníků na straně druhé, lze vysvětlit vazbami které na sebe uvedené osoby mají, přičemž každý ze svědků si spíše všímal verbálních ataků vůči svému blízkému než naopak. Soud tedy nevylučuje, že k určitým slovním útokům docházelo i ze strany poškozené na obžalovaného, zároveň však má za prokázané, že obžalovaný verbálně (příp. přes SMS) útočil na poškozenou, což dokládají nejen svědecké výpovědi (nejvýrazněji u svědka [redacted] a výpověď poškozené, nýbrž také elektronická komunikace poškozené s obžalovaným. Žádný ze svědků pak neuvedl nic, z čeho by se dalo usuzovat, že by příčiny narušení zdraví poškozené mohly spočívat v něčem jiném, než v jednání obžalovaného.

20. Lze uzavřít, že fakticky jediným důkazem, který by měl vyvracet výpověď poškozené tak zůstává výpověď obžalovaného, která však stojí téměř osamocena, kdy pouze v části týkající se vzájemných verbálních ataků mezi poškozenou a obžalovaným je možno dát obžalovanému alespoň částečně za pravdu, že nešlo vždy jen o invektivy z jeho strany, nýbrž i z její. Obžalovaným prezentovaná verze událostí však jinak podle soudu zůstala bez opory v dalších důkazech a soud jí proto neuvěřil.

21. Co se týká újmy způsobené obžalovaným poškozené, vycházel soud jak z výpovědi poškozené, tak ze svědeckých výpovědí, listinných důkazů (lékařské zprávy, odborné vyjádření), fotografií (pořízených poškozenou) a dále ze znaleckého posudku, resp. výpovědi znalců před soudem. Pokud jde o somatická (tělesná) zranění, tak za nejvážnější soud považoval zlomené žebro, zhmožděné žebro, vychýlenou nosní přepážku a hematom za uchem. Dle vypracovaného odborného vyjádření pak taková zranění soudní praxe považuje za zranění lehká s dobou léčení do cca 5 týdnů. Výrazněji pak bylo jednáním obžalovaného narušeno psychické zdraví poškozené. Z výslechu znalců (MUDr. Šimek) vyplynulo, že poškozená trpí post traumatickou stresovou poruchou, jejíž charakter znalec označil za středně těžký, s dopadem do více oblastí života poškozené. Poškozená trpí přetrvávající úzkostí, poruchami spánku, emoční labilitou, vnitřním stresem a flashbacky. Tyto problémy pak popsala i sama obžalovaná a dále doplnila, že po ukončení soužití s obžalovaným výrazně zhubla, čehož si všimli i svědci. Svědci rovněž popsali, že v průběhu vztahu poškozené s obžalovaným na poškozené zhoršení psychického stavu nezaznamenali, naopak po ukončení vztahu ano. Na druhou stranu, nejméně dle svědka [redacted] na něj poškozená po rozchodu s obžalovaným a po vyřešení bydlení a způsobu kontaktu s obžalovaným (při předávání dcery) působila klidněji.

22. S přihlédnutím k provedenému dokazování pak soud dílčím způsobem upravil skutkovou větu oproti obžalobě tak, jak je uvedena ve výroku tohoto rozsudku. Jedná se přitom o změnu, která na zachování totožnosti skutku nemá vliv.

23. Trestný čin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku je trvající delikt, kterého se dopustí ten, kdo týrá osobu blízkou nebo jinou osobu, se kterou žije ve společném obydlí a takový čin páchá po delší dobu. Týráním se rozumí zlé nakládání s osobou blízkou nebo jinou osobou žijící s pachatelem ve společném obydlí vyznačující se vyšším stupněm hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalostí, které tato osoba pociťuje jako těžké příkoří (srov. NS 3 Tdo 1160/2005, Rt 20/2006). K tomu je třeba uvést, že trvalost pachatelova jednání je nutno posuzovat v závislosti na intenzitě zlého nakládání. Nevyžaduje se, aby u týrané osoby vznikly následky na zdraví, ale musí jít o jednání, které týraná osoba pro jeho krutost, bezohlednost nebo bolestivost pociťuje jako těžké příkoří (srov. R 20/1984-I.). Vzhledem k tomu, že již vlastní týrání je zlé nakládání, které se vyznačuje určitým trváním (srov. R 20/1984-I.), musí se při páchání takového činu po delší dobu jednat o dobu trvání řádově v měsících (Šámal, P. a kol. *Trestní zákoník II, § 140 až 421*. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2010, s. 1934-1935, 1940-1942). Za relevantní pro naplnění znaku „týrání" je možné považovat jak fyzické, tak psychické násilí. Zároveň je zapotřebí, aby týrání vykazovalo určitou trvalost, přičemž tuto trvalost pachatelova jednání je nutné posuzovat v závislosti na intenzitě zlého nakládání.

24. Obžalovaný dle soudu svým jednáním naplnil všechny znaky objektivní stránky skutkové podstaty zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku, a to tím, že týral (fyzicky i psychicky napadal poškozenou, a to jednáním popsaným shora – viz skutková věta výroku rozsudku), a takový čin páchal po delší dobu (nejméně od září 2019 do března 2024, tj. cca 4,5 let). Skutečnost, že mezi jednotlivými útoky obžalovaného byly časové rozestupy neznamená, že tyto lze posuzovat izolovaně. Naopak, jednání obžalovaného je třeba chápat jako ucelený soubor dílčích útoků, kdy v různém čase tyto mají různou intenzitu, přičemž gradují až do značného fyzického násilí, které vyústilo prvně zavlečením poškozené do koupelny a jejím sprchováním (hlavy) studenou vodou (s dalšími prvky agrese) – což lze připodobnit k waterboardingu (simulovanému topení), tj. brutální technice výslechu a formě mučení – a dále mj. ve zlomení a zhmoždění žeber či podlitiny a modřiny. K výkladu pojmu „po delší dobu", jakožto

znaku kvalifikované skutkové podstaty, pak soud odkazuje také na judikaturu, dle které „... mezi jednotlivými útoky mohou nastat i poměrně dlouhá období klidu, kdy pachatel dokonce může dávat najevo lítost nad svým jednáním a zahrnovat oběť péčí a projevy náklonnosti. Ani takové chování však nemá za následek přerušení protiprávního stavu týrání, pakliže po čase opět následuje násilné jednání vůči oběti" (viz Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 24.09.2025, sp. zn. 6 Tdo 806/2025). Pokud jde o subjektivní stránku, je nepochybné, že obžalovaný se takového jednání dopustil minimálně v úmyslu nepřímém, neboť s ohledem na způsob, jakým s poškozenou zacházel, si musel být vědom a musel být srozuměn s tím, že jí působí hrubé příkoří.

25. Pokud jde o způsobení těžké újmy na zdraví ve smyslu § 199 odst. 1, odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, dospěl soud k závěru, že tato nebyla prokázána. V této souvislosti soud uvádí, že nejvážnější újmu poškozené představuje post traumatická stresová porucha. Znalec MUDr. Šimek v rámci své výpovědi před soudem uvedl, že u poškozené se jednalo o středně těžký charakter uvedené poruchy. Dále lze konstatovat, že se u poškozené jedná o narušení zdraví, které trvá delší dobu, z čehož však a priori nelze dovodit, že jde o těžkou újmu na zdraví. Pro závěr o tom, že posttraumatická stresová porucha je delší dobu trvající poruchou zdraví, a tedy těžkou újmou na zdraví ve smyslu § 122 odst. 2 písm. i) tr. zákoníku, zásadně nestačí zjištění o jejím přetrvávání po relativně dlouhou dobu, ale je nutné, aby představovala velmi citelnou újmu v obvyklém způsobu života poškozeného. Musí být spojena s takovými potížemi, které nejenže trvají delší dobu, ale poškozenému brání v obvyklém způsobu života, do něhož mu vážně zasahují tak, že se nemůže projevovat a chovat podle svých zvyklostí a obstarávat si obvyklým způsobem své životní potřeby a uspořádat své sociální poměry. (srov. Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 19.07.2017, sp. zn. 8 Tdo 751/2017). V tomto ohledu dospěl soud k závěru, že jakkoliv bylo zdraví poškozené post traumatickou stresovou poruchou vyvolanou jednáním obžalovaného relativně významně narušeno, nedosáhlo toto takové intenzity, že by poškozená musela změnit zaměstnání či by došlo k rozpadu rodinných a přátelských vztahů poškozené nebo že by poškozená nedokázala zajistit výchovu a péči o dceru. Proto se dle soudu v posuzovaném případě nejedná o těžkou újmu na zdraví ve smyslu trestního zákoníku.

26. Při úvahách o druhu a výměře trestu soud zhodnotil povahu a závažnost spáchaného zločinu; přihlédl též k osobním, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a zejména také k možnosti jeho nápravy. V neposlední řadě soud přihlédl i k dále uvedené polehčující okolnosti.

27. Povahu a závažnost spáchaného zločinu určuje především způsob jeho spáchání. V tomto směru soud zohlednil, že některé dílčí útoky obžalovaného vůči poškozené dosahovaly již relativně vyšší intenzity (zavlečení poškozené do koupelny a sprchování její hlavy, zlomení žebra), a že k týrání docházelo po poměrně dlouhou dobu asi čtyř a půl let, a to i v intencích kvalifikované skutkové podstaty, která předpokládá déletrvající jednání pachatele v řádu více měsíců). Na druhou stranu nelze odhlédnout od toho, že intenzita útoků a jejich četnost se v čase lišili, a zejména v období narození dcery poškozené a obžalovaného je delší časový úsek bez popsaného fyzického či psychického násilí. Závažnost jednání obžalovaného je potom dle soudu dále částečně snížena tím, že poškozená nebyla na obžalovaném finančně závislá, měla dobré rodinné a sociální zázemí a objektivními okolnostmi tedy nebyla k životu v jedné domácnosti s obžalovaným nucena.

28. Jakožto k polehčující okolnosti pak soud přihlédl k tomu, že obžalovaný před spácháním předmětného zločinu vedl řádný život [§ 41 písm. p) tr. zákoníku]. Obžalovaný totiž nemá žádný záznam v rejstříku trestů a problém se zákonem doposud neměl ani na poli přestupků.

29. Přitěžující okolnosti soud na straně obžalovaného neshledal.

30. Za zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku bylo možno obžalovanému uložit trest odnětí svobody na dvě léta až osm let. S ohledem na dosavadní život obžalovaného, povahu a závažnost spáchaného zločinu a zmíněnou polehčující okolnost, dospěl soud k závěru, že pro naplnění účelu trestu postačí obžalovanému uložit trest

odnětí svobody v první třetině trestní sazby, a to konkrétně ve výměře 30 měsíců, s podmíněným odkladem jeho výkonu podle § 81 odst. 1 a 82 odst. 1 tr. zákoníku na zkušební dobu v trvání 3 let. Soud je totiž přesvědčen, že již pouhá hrozba možného výkonu trestu pro případ, že nepovede řádný život, bude obžalovaného dostatečně motivovat k tomu, aby se dalšího protiprávního jednání vyvaroval. Dále soud přihlédl také k tomu, že obžalovaný má nezletilou dceru, o kterou střídavě osobně pečuje.

31. K řízení se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy řádně a včas připojila poškozená [redacted] Poškozená požadovala po obžalovaném náhradu nemajetkové újmy v celkové výši 300 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení.

32. Podle § 2956 o. z. vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.

33. Podle § 2957 o. z. způsob a výše přiměřeného zadostiučinění musí být určeny tak, aby byly odčiněny i okolnosti zvláštního zřetele hodné. Jimi jsou úmyslné způsobení újmy, zvláště pak způsobení újmy s použitím lsti, pohrůžky, zneužitím závislosti poškozeného na škůdci, násobením účinků zásahu jeho uváděním ve veřejnou známost, nebo v důsledku diskriminace poškozeného se zřetelem na jeho pohlaví, zdravotní stav, etnický původ, víru nebo i jiné obdobně závažné důvody. Vezme se rovněž v úvahu obava poškozeného ze ztráty života nebo vážného poškození zdraví, pokud takovou obavu hrozba nebo jiná příčina vyvolala.

34. Podle usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. 1. 2024, sp. zn. 7 Tdo 1061/2023, „soud rozhodující v trestním řízení o nemajetkové újmě musí v rozsudku náležitě vyjádřit, jaký druh nároku poškozenému přiznal; musí především zvážit, zda jde o nárok vyplývající z práva poškozeného kompenzovaného v § 2956 o. z., anebo o některý z nároků plynoucí z § 2958 o. z., a pokud ano, o který, přičemž v uvedeném směru musí jednoznačně vyznít i odůvodnění příslušného výroku.“

35. Z usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 2023, sp. zn. 4 Tdo 913/2023, pak vyplývá, že „za nemajetkovou újmu se považuje příkoří, které se projevuje jinde než na majetku (např. v osobní sféře). Podle druhu práv, do nichž bylo zasaženo, může obecně jít o nemajetkovou újmu všeobecně osobnostní, spotřebitelskou, soutěžní, uměleckou, vědeckou atd., přičemž není ani vyloučen souběh více druhů nemajetkové újmy v různých sférách a právních vztazích. Vychází se zde z občanskoprávní úpravy zakotvené zejména v § 2894 odst. 2, § 2951 odst. 2 a dalších ustanoveních o. z. Povinnost odčinit nemajetkovou újmu zakládá i § 2956 o. z., přičemž podle tohoto ustanovení vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy. Obecné ustanovení § 2956 o. z. tak dopadá na duševní útrapy, které nejsou spojeny se zásahem do života a zdraví.“ Duševními útrapami jsou přitom vnitřní mučivé pocity (psychické utrpení), které mohou, ale nemusejí mít přímou vazbu na tělesná zranění (prožívaná trýzeň, strach a utrpení, negativně vnímaný stres, smutek a zármutek, úlek, znepokojení, pocit ponížení apod.) – srov. BEZOUŠKA, Petr. § 2956. In: HULMÁK, Milan a kol. Občanský zákoník VI. Závazkové právo. Zvláštní část (§ 2055-3014). Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 1701.

36. Poškozená se domáhala přiznání náhrady nemajetkové újmy za zásah do svých osobnostních práv, a to práva na ochranu soukromí, cti, lidské důstojnosti, nedotknutelnost osoby a práva na svobodném rozhodování o intimním životě. Takto vymezený nárok lze podřadit pod § 2956 o. z., neboť ve své podstatě odkazuje na duševní útrapy, které musela poškozená v důsledku jednání obžalovaného snášet, ale které zároveň nejsou přímo spojeny s újmou na zdraví. Soud má přitom za nepochybně prokázané, že poškozené taková nemajetková újma vznikla, a to zejména s přihlédnutím k závěrům vyplývajícím ze znaleckého posudku, podle kterého jednání obžalovaného vedlo u poškozené k rozvoji post traumatické stresové poruchy středně závažného charakteru.

37. Poté se soud zabýval výší nemajetkové újmy.

38. Podle právní věty již citovaného usnesení Nejvyššího soudu ze dne 25. 10. 2023, sp. zn. 4 Tdo 913/2023, „v adhezním řízení lze nemajetkovou újmu na přirozených právech poškozené (§ 2956 o. z.) určit podle § 2951 odst. 2 a § 2957 o. z. úvahou soudu na základě povahy, intenzity, trvání a okolností zásahu (včetně nízkého věku oběti, blízkého vztahu k pachateli a sekundární viktimizace), aniž je třeba znaleckého posudku ke stanovení výše nemajetkové újmy; soud vychází i ze srovnání s obdobnými případy v judikatuře."

39. Z judikatury vztahující se k trestnému činu týrání osoby žijící ve společném obydlí lze zmínit kupř. judikát, na který odkazuje sama poškozená, tj. usnesení Nejvyššího soudu sp. zn. 4 Tdo 364/2024, ze dne 22. 5. 2024, ve kterém Nejvyšší soud odmítl dovolání odsouzeného proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočky v Pardubicích ze dne 10. 1. 2024 č. j. 14 To 307/2023-520, v trestní věci vedené u Okresního soudu v Chrudimi pod sp. zn. 2 T 71/2022, kterými byl odsouzený uznán vinným zločinem týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) tr. zákoníku a poškozené byla přiznána náhrada nemajetkové újmy ve výši 200 000 Kč. Skutkově se přitom jednalo o případ podobný, byť v nyní posuzované věci bylo prokázáno více závažnějších fyzických útoků, a naopak v citovaném případě se jednalo spíše o útoky psychické. Rozdíl lze spatřovat také ve způsobených následcích, kdy v nyní posuzované věci byl u poškozené diagnostikována déle trvající post traumatická stresová porucha a v případě citovaném šlo o méně závažnou přechodnou poruchu přizpůsobení anxiózně depresivního typu

40. Proto soud poškozené přiznal částku ve výši 250 000 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení ve výši 11,50 % ročně z částky 250 000 Kč od 14.1.2026 (tj. ode dne následujícího po prvním hlavním líčení, tedy dni, kdy byl nárok poškozené vůči obžalovanému uplatněn) do zaplacení.

41. Se zbytkem nároku pak soud poškozenou podle § 229 odst. 2 tr. řádu odkázal na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je** možné podat odvolání **do 8 dnů** od doručení jeho písemného vyhotovení k Okresnímu soudu v Mladé Boleslavi. O odvolání bude rozhodovat Krajský soud v Praze.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů ode dne doručení rozsudku, případně ve lhůtě stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně, podle § 251 trestního řádu odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Nebude-li odvolání splňovat náležitosti obsahu odvolání a nebude-li na základě následné výzvy soudu podle § 251 odst. 1, 2 trestního řádu oprávněnou osobou o předepsané náležitosti doplněno, odvolací soud odvolání odmítne. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, nejde-li o výrok o vině v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Právo podat odvolání nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Mladá Boleslav 27. února 2026

Mgr. Štěpán Hlavička v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Simona Vítková.